

Wojciech Twardowski

Radom. Stanowisko 5 - Kościół farny

Informator Archeologiczny : badania 5, 297

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Przewadzono nadzór archeologiczny i niezbędną dokumentację na 23 wykopach założonych dla ekspertyzy gruntu w najbliższym otoczeniu zabudowań dawnego ratusza.¹ Tylko w kilku wykopach stwierdzono pierwotny układ warstw.² Wyodrębnione zostały warstwy związane z co najmniej trzema pożarami na tym terenie od XIV do XVIII wieku.³ Natrafiono na fragmenty spalonych budynków z zachowanymi dwoma rodzajami konstrukcji ścian: mur z niewypalonych cegieł /XVIII w.⁴ ?/ i mur z pionowo wbitych pali grube obklejonych gliną /przed XVI w.⁴ ?/. Ponadto natrafiono na bruki nowożytnie i średniowieczne oraz na warstwy z zawartością drewna i szkła okiennego.⁵

Wykano materiał mabytkowy w postaci ceramiki nowożytnej i średniowiecznej, fragmenty kafli i szklanych maszyń oraz fragment glinianej fajki.⁶

RADOM
Stanowisko 5 - Kościół farowy

Konserwator Zabytków Archeologicznych w Kielcach

Badania prowadził mgr Wojciech Twardowski z Muzeum Regionalnego w Radomiu.⁴ Finansował WKI w Kielcach.⁴ Okres nowożytny.⁴

Wykop sondażowy o wymiarach 1 x 2 m i głębokości 2,20 m miał na celu dotarcie do poziomu dawnych posadzek i określenie dawnego poziomu osadniczego.¹ Natrafiono na resztki 3 nawierzchni: współczesnej marmurowej i dwu XIX-wiecznych posadzek ceglanych.² Ponadto odkryte warstwę grubo-sienią datowaną monetami na drugą połowę XVII wieku.² Starsze od tej warstwy są odkryte jedynie fragmentarycznie,³ dwa groby szkieletowe.³ Jeden z nich zawierał zwłoki dorosłego osobnika z uszkodzoną czaszką ułożone w prostokątnym grobowcu ceglany.³ Drugi grób znajdował się na zewnątrz grobowca i zawierał szkielet umieszczony w trumnie drewnianej wyłożonej warstwą izolacyjną - wapną.³ Przy szkieletach zachowały się resztki tkaniny i obuwia skórzanego.³ Ten ostatni pochówek wiązać można z "morową zarazą" jaka panowała w Radomiu w latach 1622 i 1625.⁴

Na skutek naruszenia pierwotnego układu warstw nie udało się określić najdawniejszego poziomu osadniczego.⁵

RAVA MAZOWIECKA
Zamek

patrz średniowiecze

SINRADE

patrz średniowiecze